

M A G Y A R K U R I R.

Indült Bécsből, Pénteken, Januárius' 19-dikén, 1827.

Nagy Britannia.

A' Yorki Herczeg, a' Nagybritanniai Koronaörökös, Jan. 5-dik napján estvéli 9 óra után megszűnt élni, a'melly szomorú történetről illy kifejezésekkel emlékezett az Udvari Ujság még azon napnak estvéjén: — „

„Whitehall Jan. 5-dikén 1827. Ezen estve 9 órakor 20 minutakor, a' Yorki és Albániai Herczeg Friedrich ő Királyi Herczagsége, a' Király testvére, hosszas és kínos betegeskedés után, ő Felségének és az egész K. Familiának nagy szomoruságára, a' mülandóságot az örök-kévalósággal feltserélte.“

A' Morning Herald így írta-le ezen szomorú esetet Jan. 6-dikán reggel: „Azon személytől, ki az Udvari tudósításokat véllünk közleni szokta, illy környüállásos leírást kaptunk. A' Yorki Herczeg igen nyughatatlanul töltötte az e' hónap' 5-dikére viradó éjszakát, 's betegségének állapota mind inkábbinkább terhesedett délelőtti 9 óráig, midőn az Orvosok a' betegséget olly veszedelmesnek találták lenni, hogy Sir Henry Hallford, Orvos Mac-Mihályt elküldötte az Orvosi Karhoz, megmondani, hogy a' Tanátsba, melly ott ezen délután tartatni fog, meg nem jelenhet. Doktor Mac-Grégor is tudokra adatta minden betegeinek, hogy ezen napon egyiket is meg nem látogathatja. Ma 1 órakor történt a' K. Herczeg' betegeskedése alatt legelőbbször, hogy magáról tellyeséggel semmit se tudott. Illy állapotban maradt

egész délután, annyi külömbséggel, hogy némelykor úgy magához jött, hogy az emlékezési tehetséget is vissza kapta. Ezen délután 4 órakor Kurír küldetett ki Windsorba a' Királyhoz a' Herczeg' állapotját illető jelentéssel. A' beteg ezen egész estve előbbeni állapotjában maradt; olykor-olykor szunyadott egy keveset. Az óra 9 és 20 minúta vala, midőn ő K. Herczagsége a' Sussexi K. Herczegnek és minden Orvosainak jelenlétekben, minekutánna a' legkínosabb és hosszas betegséget valóságos keresztyéni türedelemmel szenvedte, örökösen elszenderedett. A' Király tüstént tudósított testvére' haláláról; 's a' Királyi familiának minden tagjaihoz, 's a' Belső Ministerhez Peel úrhoz, a' Fő Kamaráshoz, és az Udvari Kar' minden tisztjeihez, hasonló hírtétel küldetett. A' Sussexi Herczegnek, ki ezen szomorú esetnek végig szemmel-látó tanuja vala, 's az Orvosoknak is eltávozása után, azonnal megjelent Mash úr, egy a' Fő Kamarási Karhoz tartozó tisztviselő, 's a' maga gondviselése alá vette a' holt testet, melly azonnal minden halotti pompa' készületeivel körül vétetett.“

A' boldogult Herczeg életének 64 dik esztendejét töltötte; tudniillik 1763-ban Aug. 16-dikán lett a' világra. Titulusai ezek voltak: Yorki és Albániai Herczeg; Ulsteri Herczeg (Irlandiában); Osnabrücki Püspök; Feldmarschall; az egész ármáda' Generálisimusa; az első testörző gyalog Regiment Oberstere; a' 60-dik gyalog Regiment Oberstere; a' Báth-rend' Nagymes-

terének (a' Királynak) Helytartója; Új-Windsori Fő Udvari Nagymester (High Steward); Ney-Foresti Fő Gondviselő és Fő Tisztartó; a' Térdkötő Rendnek és sok Európai Rendeknek Rittersé, 's a' többi. A' boldogult 1791-ben Sept. 29-dikén lépett házossági életre a' II-dik Friedrik Wilhelm Pruszsiai Király idősb leányával Friderika, Charlotta, Ulrika, Katharina Princzaszszonnyal. Gyermekei nem voltak. Ő vezérlette az Anglus seregeket 1793-ban és 1799-ben az Európai szárazon; 1795-ben minden Anglus seregnek Generalisimusává neveztetett, melly hivatalát ugyan 1809-ben letette vala, hanem 1811-ben ismét felvette, és haláláig viselte.

A' thrónusra való következés az ő halála által a' Clarenczei Herczegre szállott, kiról, ha ezen Princz minden örökös nélkül talál meghalni, a' meghalálozott Kenti Herczeg' leányára Alexandrina Viktoria Princzaszszonyra száll által. Azon esetben, ha ezen Princzaszszony is magtalan talál meghalni, a' Cumberlándi Herczegre 's utánna az ő nagyobb fijára György Fridrikre száll a' korona, a' ki éppen egy időben van a' feljebb nevezett Princzaszszonnyal Alexandrina Viktoriával. (8 esztendő) Ezek után következnek a' Sussexi Herczeg 's utánna Herczeg Cambridge 's ennek gyermekei.

Egy Anglus ujság, a' Traveller, azt erőssíti, hogy Herczeg Cambridge nem válolván-fel az Angliai ármádák' Generalissimusságát, Herczeg Wellington neveztetett-ki ezen fő hivatalra.

Egy Londoni ujságban így írnak a' boldogult Herczeg utolsó napjairól: — „

A' betegség, melly a' Herczegnek halálát okozta, mejj-béli vizi-betegség vala. Mitsoda Stádiumokon szokott ezen nyavalya által menni, míg az embert halálra viszi, itt most nints helye környül-állásosan elébeszéli: elég legyen annyit megjegyeznünk, hogy többszöri Crisi-

sek után, mellyek a' betegnek állapotját mind annyiszor rosszabbá tették, 's néki mindenkor igen nagy szenvedéseket okoztak, végezetre a' veszedelmet, a' Karátsont megelőzőt vasárnaptól fogva legnagyobb mértékre emeltek, ezen vasárnapon történvén, hogy a' fejében valami kiömlés adván elé magát, ez nyilván jelentette, hogy kevés idő alatt rossz következése leszen. A' Princz úgy elsoványodott vala, hogy a' kik betegsége alatt nem látták, ezen végső napjaiban meg nem esmérhették volna. A' fejét a' mejjire botsátva hordozta, annyira, hogy némelykor fel se emelhetette, ha valakire akart nézni. Éppen ezen állapotban, 's mint közönségesen szokott volt, egy nagy karos széken ülve, egy halotthoz inkább mint élőhöz hasonló formában vala, midőn halála előtt néhány napokkal a' Király belépett hozzá, 's állapotjának látására úgy megilletődött, hogy rohanva ment-ki a' betegnek szobájából, 's jó darab idő múlva vehette rá magát, hogy ismét bemenjen azon szobába; hanem már ekkor nem volt a' beteg olly állapotban, hogy ő Felsége szavaira tsak egy szót is felelhetett volna. A' Király' eltávozása után Sofi Princzaszszony ment-bé a' beteghez, a' ki leg többet látott hozzá ezen terhes nyavalyájának egész tartása alatt. Ehez így szollott a' beteg: „a' Király itt vala; ő Felsége bizonynal úgy ítélt, hogy én nagyon beteg vagyok.“ Ezen szavakból a' jön-ki, hogy a' beteg Princz, ámbár olly rosszúl volt a' Királynak ott-létekor, hogy szavaira egy szót se felelhetett, tsak ugyan még is magánál volt és mindennek tudója volt, a' mi körülette történt. Midőn azután még egyszer meglátogatta a' Király, valami levest vitetett magával oda, melyről tudta, hogy a' Princznek igen kedves eledele. Tulajdon kezeivel adogált belőlle a' betegnek, melly által érzékenyül megilletődött a' Princz. Mondják, hogy mind inkább inkább terhesülni érezvén szenvedéseit,

így szólott az egyik Orvosához, MacGregorhoz: Mikor lesz vége kínainak? —

A m é r i k a.

K o l u m b i a. — Bolívar Sept. 12-dikén megérkezett Guayaquil városába, a' 6-dik napon, Sept. 18-dikán, ismét tovább indult onnét, Quitón és Papayanon által Bogota felé. Őtet, Kolumbiának ezen tartományai: Guayaquil, Assuay, Ecuador, Venecuela, Zulia, Magdaléna, és Isthmus, már Diktátorrá nevezték. Guayaquillből illy Proklamációt intézett a' Kolumbiai néphez: — „

„Kolumbiaiak! A' ti czivakodástoknak híre megérkezett hozzám Peru' fő városába. Én azért jöttem, hogy néktek a' békesség' Olaját ajánljam; fogadjátok-el ezt, mint megtartástoknak elő-jelét. Meg van-e már Kolumbia minden ellenségeitől menekedve? Nintsenek-e már több Spanyolok? Nem szükséges-e az, hogy, ha a' föld' kerekéségén lakó minden nemzetekkel békességben élénk is, hogy a' törvényeknek engedelmeskedjünk, és egymáshoz való szeretetünknek ereje által öszszetsatlódva maradjunk? — „Én azért jöttem, hogy szolgálataimat, atyafiui szolgálataimat, még egyszer ajánljam; el kívánom felejtetni azt, hogy néhányak közzületek megtévedtek, 's tsak azt kívánom szemeim előtt forgatni, hogy mindnyájotok rokonaim és fegyveres társaim légyetek. Azért jöttem, hogy megöleljelek, 's szívemhez nyomjalak mindnyájotokat; ezen szívnek fenekén egyenlő szeretet találhatik a' Venecuelai és Granadai lakosokhoz; mindnyájok a' Szabadító ármáda' tagjai! mindnyájok a' Nagy Respublika' tagjai!

„A' mi a' ti czivakodásaitokat illeti, ezekért tsak egy ember büntetésre-méltó, és ez én magam vagyok! azért, hogy

annak idejében haza nem jöttem. Két, velünk szövetségben lévő Respublikák, melyek mind ketten a' mi győzedelmeinknek léányaik, elkésleltették onnét való elindulásomat, midőn a' háládatosság' és halhatatlan megjutalmazások' bizonyításával megtetéztek. Aldozatul ajánlom magamat; ellenem erányozzátok tsapásaitokat. Én ezeknek örömmel alájok adom magamat, tsak czivakodásaitokat tsendesithessem-el.

„Kolumbiaiak! Én ismét a' ti földötökön vagyok; vessetek véget rútságaitoknak 's bűnös veszekedéseiteknek. Se Venecuela, se Cundinamarca ne legyenek többé! Nékünk mindnyájunknak Kolumbiaiaknak kell lennünk; különben halál fogja elborítani mezejiteket, 's azt, a' mit a' fejetlenség megkímélt, teljesen semmivé fogja tenni.“

„A' Bolívar' megérkezése Kolumbiába igen jókor történt, mivel talám nem soká későn lett volna; mint hogy a' két rész között már elkezdődött vala a' valóságos verekedés. Kumána tartománya ki nyilatkoztatta vala, hogy a' Szövetségi Országlás' systemájára nézve öszsze kívánja tsatolni magát Karakással. Bermudez, a' Kumánai fegyveres sergek Kommandánsa ellene szegézte magát a' tartomány' kívánságának, 's mint a' népnek látszott, igen katonáson kezdett bánni a' Respublikánusokkal. A' tartomány' Követei ehez képpent lemondottak az eránta való engedelmeségről. A' tartományi nép-katonaság Ruiz nevű Obersternek vezérlése alatt öszsze gyülekezett, 's November 19-dikén Kumána városa mellett verekedésre került a' dolog, melly egész nap tartott. Generális Bermudez megveretett 's Barcellonába kénytelenített futását venni. Ő tsak 400, Oberst Ruiz ellenben 1000 emberrel állott volt ki a' viaskodásra.

Spanyol Ország.

Ezen országban a' mult ősön uralkodott nagy és hosszas szárazság 's azután a' tél' kezdetétől fogva tartó nagy hideg, sok féle veszedelmes betegségeket okoztak, millyenek név szerént a' mejj-béli gyuladások, vér-has, 's egyebek. Három hónapok óta szörnyen halnak az emberek. Egyebek közt a' volt-Párisi Spanyol Nagy Követ Gróf Puebla-del-Mestre 24 esztendő hűga is halál áldozatjává lett. Marqui Villa-Frankánénak a' Marqui Santa Cruz fiatal leányának is halálát várják.

A' Spanyol Udvar Gróf Ofáliát nevezte vala ki a' maga Londoni Nagykövetségévé, de ő ezt nem fogadta-el, olly nyilatkozatással, hogy inkább Granadába fog vissza térni, és ott az Andalusiából Madrid felé menő útnak készítettését fogja inkább folytatni.

A' Chilei-Santiago-i öreg Püspök megérkezett Madridba. Ezt a' tisztes és idős Lelkipásztort, 76 esztendő korában, ez előtt 11 hónapokkal, éjfélkor hirtolták-ki az ágyából 's a' palotájából, 's ültették a' Titoknokjával és egy házi papjával szekerre Chiliben Santiagóban, honnét szárazon, a' Valparaisói kikötőhelybe vívén őket, hajón Akapulkába, 's innét a' szárazon Mexikónak határszélére szállították, a' nélkül hogy néki Mexikót a' fő várost, vagy akár melly más Mexikói várost is látni megengedték volna; a' melly sok hirtolatás után hajóra ülven, végezetre Rouenbe, onnét Párisba, 's onnét Madridba megérkezett. Chiliben született, ott nevedett, 's egész életét ott töltötte, hanem azt, hogy ott meghalhasson, meg nem engedték a' Revolúziósok.

Portugallia.

A' közönséges Ujságlevelekben ezek találtattak Lisbonából Dec. 23-dik napjáról: —

Azok az Anglus tengeri katonák, kik már régebben a' Tágus torkában ta-

nyázott hadi hajókon találtattak, már ezen kikötőhelynek erősségeit, tudniillik, a' Sz. Julian és Bugio nevű várakat, elfoglalták. A' kaszárnyákat legnagyobb sietséggel készítik és alkalmaztatják az érkező sergeknek befogadásához. Egy része a' fő városba rendeltetett sergeknek Bélem nevű külső városba, más része a' belső városban találtató klastromokba szállittatik-bé. Mikor az Anglus sergek a' Tágus partjára kiszállanak, akkor a' fő városban találtató minden Línea- és Nép-katona Regimentek útnak indulnak az Ország' határai felé.

A' költsönvétetendő, 2000 Contos-de-Reesekből (12 millió Frantzia Frankokból) álló summát a' Követek' kamarája meghatározta vala, hanem a' Pairek' kamarájában némelly változtatások tétetvén rajta, az arról való jóvallat még egyszer a' Követek' kamarája elejibe terjesztetett. A' Pairkamara azt a' főbb változtatást tette a' jóvallaton, hogy az Országlószékre bizta, hogy tölle függjön olly zálogot határozni a' költsön vétetendő summáért, milyent ő jónak fog találni.

Ugyan a' Követek' kamarája' elejibe még két más Törvényjóvallatok terjesztettek az ő eloszlattatása előtt, a' mellyek tellyes egyetértéssel megerössítették. Egyik illeti a' Civillistát, vagy a' Királyi Familia' tagjainak adandó jövedelmet, a' másik azon Szeretsen-kereskedésnek eltöröltetését, melly még eddig az Egyenlítő-Linéához képpes Dél felé eső Afrikai partokon megengedtetett vala.

A' mi a' Civillistát illeti, ez e'képpen határozatott-meg:

Il dik Mária Királynénak, mihellyest ő Portugalliába megérkezik, 365 Contons-de-Reesekből (valami 2,200,000 Fr. Frankokból) álló summa, 's előrevalóképpen, egyszerre, 100 Contons-de-Reesek; (600,000 Frankok) adattatnak.

Isabella, a' mostani Régens Princzaszszony, a' maga Princzaszszonyi jövedelmei kívül, esztendőnként 120,000 Frankokat, mint Nemzeti háládatosság' bizonyosságát. — Továbbá kapnak esztendőnként

Az özvegy Császárné és Királyné, azon Királynéi Háznak jövedelmei kívül, melynek administrálása ötlet illeti, 120,000

Infáns Don Miguel, a' maga eddig volt Casa-do-Infantadoi fizetésén kívül, mind addig, míg hazáján kívül leszen, 240,000

Mindenik a' más három Princzaszszonyok között, tudniillik Isabella, Mária de l'Assomtion, és Anna de Jésus Mária 120,000 Frankokat.

Elé fordult mint jóvallat, hogy mind azok a' Tisztviselők, kiknek hivataljaik a' mostani kiméllésekre nézve megszüntetődtek, az ő eddig volt fizetéseiket holtok' napjáig vegye magára a' Státus.

Sarmiento nevű tag is tett egy utolsó jóvallatot. Ez a' volt, hogy Coimbrában fundáljanak az Afrikai Portugallus plánta-tartományokból származó ifjak' számára egy tanuló Intitutumot, illy Czim alatt: Afrikai Királyi Intitutum.

Albuquerque nevű tagnak azon jóvallatja, hogy az Angliai Királynak, az ő Ministereiknek, a' Parlamentumnak, 's a' Britannus Nemzetnek számára határozának hálaadó köszöntést, nem csak meg egyezéssel, hanem nagy felkiáltásokkal megerősített.

A' Párisi Monitor és Csillagnak Jan. 7-dikén költ tudósításaikból, mellyeket ők Madridból Januarius 1-ső napjáról vettek, a' Portugalliai Insurgensek még folytatták n' magok iparkodásaikat. Marqui Chaves, Lamega és Coimbra között, elfoglalta Viseu városát.

A' Quotidienne szerén: a' Portugalliai egyik erősebb várat, Almeidát,

Déc. 20-dikán estvéli 4 órakor hasonlóképpen elfoglalták, ugyan az Insurgensek; 's Don Miguel az ezen várban volt 1000 emberekből állott őrző sereg, maga, Királynak proklamálta, 's megesküdt, hogy Királyi jusait az utolsó tsepp véreig oltalmazni meg nem fog szünni. E' szerént Felső Beirának már minden főbb városai az Insurgensek' kezében volnának. — Ugyan ezen Quotidienne felszámlálván a' napokat, úgy találta, hogy az Anglus seregek a' folyó Januariusnak elejénél elebb meg nem érkezhetnek a' Tágus' torkához. — Azt, hogy Almeida várát az Insurgensek elfoglalták nem csak a' Quotidienne hanem a' Csilag is erősítette Párisban a' Madridi levelek után, mellyek Déc. 28-dikán indultak Madridból.

Ugyan ezen Quotidienne e'képpen beszélt: — „Az Anglusok Londonban tsendesebb hangon kezdenek beszélni, kivált valami levél, mellyet Cobbet írt Canning Minister úrhoz, nagyon meghökentette az Angliai köznépet. Úgy látszik, hogy az Angliai Ministárium nem jártatja már most a' Ferdinánd Királyhoz való kívánságait olly fenn, mint eddig, 's az Anglus Nagy-Követnek Lamb úrnak Madridból lejendő eltávozásáról is olly kevés szó van, hogy inkább ugyan ő nem soká ismét közönséges társaságokat fog adni Madridban, mellyekben egy Anglus fő asszonyság fogja a' gazdaszszony' személyét jádzeni. „E' szerént, mond a' Quotidienne, eleje vétetett a' mi Liberalisaink' és Ministériálisaink' politikájának, és Spanyol ország elforditá magáról az ő kinyilt és állhatatos politikája által azon hadakozást, melly az által, hogy Frantzia ország tőlle elállott, már csak nem elkerülhetetlené lett vala.“

Ugyan a' Quotidienne mondja továbbá: — „Párisban olly hir kezdé szárnyalni Jan. 5-dikén estve, hogy Hertzeg Villa-Hermósa, az eddig itt volt Spa-

nyolc Nagykövet, egy Jelentést adott-bé a' Frantzia Külső Ministerhez azeránt, hogy nyilatkoztatná-ki, mi indithatta a' Frantzia Országlószéket arra, hogy sok Spanyoloknak, kik eddig Frantzia országban tartózkodtak, eltávozásokat parantsólja. Hallik, hogy az említett Spanyol Nagy Követ úr olly készüléteket tétet, mellyek azt mutatják, hogy el akarja hagyni Páris városát, és hogy ezen készüléteknek híre annyira nyughatatlankodtatná a' Frantzia Ministériumot, hogy már két embereket küldött volna a' Nagykövet úrhoz, hogy beszéljék-le feltett czéljáról."

(A' Csillag szerént valósággal vették több olly Spanyol kivándorlottak azt a' rendelést a' Frantzia Országlószéktől, hogy Pártból és egyéb Frantzia városokból távozzanak-el, kik magokat úgy mutatták-ki, hogy a' Portugalliában folyó dolgokra nézve intrigáskodtak. Hanem ugyan a' Csillag a' Quotidiennének minden napl hazugságai közzé számlálja, valamint egy felől azt, hogy a' Spanyol Nagykövet elútozni készül Párisból, úgy azt is más felől, hogy az Anglus Nagykövet Lamb úr, a' helyett, hogy oda hagyni készülne Madridot, inkább ahoz készül, hogy ezen téli napokon társasági gyűléseket tarttson ott. Az is hazugság a' Quotidiennében, mondja továbbá a' Csillag, hogy Herczeg Wellington Béts felé fogná útját venni.

Itt következik még a' Portugallus Minister' beszédének hátra lévő részetskéje, melly a' mult Ujságunk 36-dik lapján félbe maradt: — „Ezek vették a' Spanyol országlószéket a' maga Portugallia ellen tett lépéseire: — 1)ször, a' Portugallus Rebelliseknek, különösen Vice-Gróf Canelásnak, Márqui Chavesnek, Vice Gróf Monte-Alegrének, 's Magessinek etc., etc., ingerléseik — 2)ször, az az Apostoli Junta, melly a' Spanyol

Kabinéten már régólta uralkodott. Ezen Junta, melynek ágazatai egész Portugalliáig kiterjednek, olly emberekből áll, kik a' Religiónak és Royalismusnak álortzája alatt a' legmotskosabb tselekedeteket fedezik. Ezen gyalázatos Junta kétségen kívül legnagyobb pestise az újabb Társaságnak, 's ezt úgy kell nézni, mint a' thrónusnak, Oltárnak, és pallérozódásnak legrettentőbb ellenségét — 3)ször Márqui Moustier, a' Madridi Frantzia Nagykövet, ki nek maga viselete igen nehézé tette ott a' mi alkudozásainkat, de a' kit, mint Diplomatikust, nem kell a' maga Országlószékével feltserélnünk, melytől mi már mint említettem, leghitelesebb erőssítéseket kapunk az ő erántunk való barátságos indulatja eránt. De meg kell jegyezni, hogy Márqui Moustier úr, az által, hogy az ő Országlószékétől vett rendeléseknek engedelmeskedni késedelmezett, Portugallia' ügyének felettébb sokat ártott, és Frantzia Kírály ő Felségének minden erántunk való jó czélzásait meggátolta."

Francia Ország.

Frantzia országban most a' törvényhozó kamarákban az Ujságyomtatási szabadságnak szorossabb határok közzé lejendő vétettetése foglalta-el leginkább a' figyelmet.

Az Aristarque nevű ujság, a' Labourdonnaye név alatt esmeres Résznek Írója, (a' Quotidienne kedves Ultra-barátja) e' h. 8-dikán kihirdette, hogy ő a' következő napon félbe fogja szakasztani ezen ujságnak kiadását. Hirdetésében illy szavak fordulnak elé: — „Ezen Ujságnak szármozására, a' Periodikus írások szabadságának titkos megtámogatása adta vala az alkalmatosságot, most a' törvényes megtámogatás kényszerit engem' félbeszakasztására. Most is valamint akkor a' törvényes sza-

badság' fenntartásának szükséges volta forgott szemem előtt" — Indító okainak magyarázására hosszasan kibotsátkozott az Író, 's végre jelenti Olvasójinak, hogy a' kik számára már befizettek, ha tetszik a' Quotidiennét fogják venni a' pénzekért, kinék gondolkodási alapjai az övéjivel leginkább megegyeznek; azok pedig kiknek e' nem tetszik, befizetett pénzeiket vissza vehetik az ő Cancellariájából.

B é c s.

Ersébeth Cs. K. Fő Hercegaszszony, Rénát Vice-Király Ó Cs. K. Fő Hercegaszszonyének Hitvесе e' h. 11-dikén Mailandban lebetegedvén, egy Princzet szült szerentsésen.

A' Toskánai Nagyhercegné Ó Cs. K. Fő Hercegaszszonyága e' h. 9-dikén hasonlóképpen lebetegedvén, szerentsésen szült egy Főhercegaszszonyt.

A' folyó Jan. 20-dikán, Felséges Rendelés szerént, a' Yorki és Albaniai Friedrich Nagybritanniai boldogült Princznek halálára nézve, a' Cs. K. Udvarnál Gyászruha vétetődik-fel és tíz napokig hordoztatik minden változás nélkül.

Jassybol két tudósítások érkeztek, egyik Jan. 5-dik, a' másik 8-dik napjáról. Az elsőben az íratik, hogy minekutánna a' Hospodártól és a' Portától arra kirendelteteit Biztosok, hogy az Orosz Cs. Követnek Ribeaupier úrnak köszöntésére és fogadására elejibe menjenek, 's minekutánna azon hírnek hallására, hogy minden órán megfogna érkezni, Skuleniben négy napokig várokoztak volna, onnét 4-dikben ide mindnyájok vissza érkezének, 's azonnal olly hír terjedett-el, hogy a' Követ Úr tsak a' Görögök Karátsona után fogna megérkezni."

A' második tudósításban azonközben az íratik, hogy a' Követ Úr 7-dikben véletlenül megérkezett Ode ssá b o l o d a, Jassyba, 's az Orosz Consuli épületbe szállott-bé, hol a' következő napon a' Hospodár, a' Metropolita és minden ott lévő Bojérok udvarlására mentek. Kísérői között vagynak, mint a' Követség' tagjai: Valóságos Státus tanátsos Fonton, Statustanátsos Pisani, Követségi Titoknok Berg, és mint Tolmáts Collegiumitanátsos Pisani Urak, és két Segédek. A' több odatartozók, valamint szintén a' Követné-aszszony is, majd tsak a' tavaszon fogják útjokat Konstanczinápoly felé venni.

A' pénzfolyamat Januárius' 18-dikán; közép árr:

A' Státus' 5 p. Centes Obligátzióji	88 1/8
Az 1820-béli sorsosok,	138 1/6
Az 1821-béli hasonlók,	117 1/4
Béts városa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligátzióji, 44 3/4 forint. keltek, mind C. ben.	
A' Bankó Aktziák keltek 1064 forinton.	
Conv. Pénzben.	

Magyar Ország.

Posony Jan. 16-kán. — Jan. 12-dikén a' Correlátzióknak 3-dik Czikkelye felett folytattattak a' tanátskozások Kerületi ülésben, melly a' papiros pénzben való Contractusokat illeti, 's ezen pénz folyamat (Cursus) 250-re határozatott.

Jan. 13-dikán ugyan Kerületi ülésben rövid tanátskozás után meghatározatott, hogy ezen tárgyra nézve Izeneti Jovallat készítették,

Jan. 14-dikén felolvasta a' Kerületi Notárius Úr a' Corrolátzióknak alapjaik eránt általa készített Izeneti Jovallatot,

és ez Diktaturára adatott. Felolvastatott ekkor az az Izeneti Jovallat is, melly a' Pesti Kereskedő Déyák Úrtól ajánlatott alapok szerént a' Dohánnak természetéről készített, 's kevés változtatásokkal helybe hagyatott. Ugyan ezen napi Kerületi Ülésben a' Gravaminák' Jegyző-könyvéből a' még hátralévők tanátskozás alá vétették 's elvégeztettek.

Ugyan ezen napon Nádorispány Ő Cs. Fő Herczégse Bétsből vissza érkezvén, ebéden sok vendégei voltak asztalánál.

Császár és Király Ő Felsége kegyelmesen méltóztatott Méltóságos Keresztszegi Cs. if Csáki István Urat, Szepesföldje' Örökösét, ugyan azon N. Vármegye Örökös Főispányát, Cs. K. Kamarást, 's eddig a' Magyar Fels. Királyi Udvari Titoknokot, a' fenn-nevezett N. Vármegye' valóságos Főispányává 's a' Fels. Kir. Helytartó Tanátsnál Tiszteletből való Tanátosságá, kinevezni.

(A' feljebb említett Kereskedő Úrnak Jovollatja, mint a' Pesti tudósításokban olvassuk, akárkit is meggyőzhet a' felől, hogy egyedül a' dohánnyal való kereskedés melly nagy hasznokat hajthat az Országának, kiváltképpen ha annak lakosai azon tanátslásokat elfogadják, mellyeket Déyák Úr nékiek ezen plántának természetése 's az elkészítése módjára nézve szivéből ajánl, elfogadják, a' ki ezen kívül a' vászon és egyéb termékek 's készitmények' hasznosabb kereskedése' modjait is megmutatta.

Pesten az essős és sáros napok után a' folyó hónap 11-kén erős éjszaki szél támadván, egészen téli idővel látszatott fenyegetni; de estve hirtelen megváltozván, csaknem nyári melegre, 11 óra tájban a'

hathatós szél zúgó essőt hozott; utóbb az ég feltisztulván, 4 óra tájban más nap reggel ismét szörnyü szél támadott, és setét felhőkkel elborítván egünket, rémítő zúgással nagy fergeteg támadott, midőn a' jég, dara, és esső keveredve hullván, nagy villámlások, és rémítő tsattogások között Pesten Ferencz Városában a' menykő lecsapott, 's a' Reformatum templom megett a' városnak fatartó majorjába, azt meggyújtotta, 's az egész várost nagy ijedségre hozta: de a' bő essőzés, és a' serény segedelem mégis meggátolta a' veszedelem további terjedését. Ezen közben annyival nagyobb volt a' rémülés, mivel az egész város felett a' levegő mint egy tűzben állani látszatott, és a' gyakor menydörgések 's villámlások folyvást tartottak. — Ezen tünemény annyival különösebb, mivel 11-dikén déltájban a' Duna felett igen szép szivárvány látszott, 's ugyan ez időben a' Budai várban havas esső esett.

Tokajból így irnak, Jan. 8-kán 1817.

„A' leg-közelébbi szüret a' Hegyallyán a' mennyiségre-való nézve ott, a' hol a' jég nem tett pusztítást, a' Szöllős Gazdák' várakozásának megfelelt, sőt sokaknak várakozását fellyül multa: de a' jóságára-való nézve nem tellyesedett-bé a' várakozás; csak a' középszerű esztendőkhöz számlálthatván, a' múlt esztendő a' bornak jóságára-való nézve.

A' jelenvaló télnek elmúlt része majd annyi kellemetes napokkal tölt, mint a' mennyi vólt a' ködös. Leg-különösebbnek tartatik, hogy Víz-Kereszt napja olly kellemetes időt hozott, a' melyhez hasonlóra az idősebbek se emlékeznek. Mellynek nem örülnek azok, a' kik azt tartják, hogy a' farkas meg nem eszi a' telet.